

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá problematikou poruch rovnováhy na podkladě poškození mozečku. Podrobněji rozpracovává téma léčby pacientů s degenerativní cerebelární ataxií a využití technologií pro biologickou zpětnou vazbu v léčbě poruch posturální stability. Cílem praktické části bylo zhodnotit účinnost terapie s využitím systému pro biologickou zpětnou vazbu u pacientů s progresivní ataxií na podkladě neurodegenerace mozečku. Výzkumu se zúčastnilo 8 pacientů. V rámci dvanáctidenního rehabilitačního programu pacienti podstoupili celkem 18 terapií, jejichž náplní byl trénink stability v různých pozicích při vyloučení zrakové kontroly. Aditivní informaci o výchylnách hlavy poskytoval jedincům přístroj prostřednictvím elektrotaktilní stimulace jazyka. Pro zhodnocení efektu terapie byli pacienti vyšetřeni třikrát: bezprostředně před začátkem programu, bezprostředně po jeho ukončení a po 30-ti dnech od jeho ukončení. Vyšetření zahrnovalo posturografii, funkční klinické testy (BESTest, Dynamic Gait Index) a dotazníky (Activities-specific Balance Confidence Scale, Dizziness Handicap Inventory). Statistická analýza dat prokázala významné zlepšení ve všech sledovaných parametrech. Navíc v odstupu 30-ti dnů od ukončení rehabilitačního programu nedošlo ke ztrátě benefitů. Výsledky studie prokazují, že trénink stability se systémem poskytujícím biologickou zpětnou vazbu v podobě elektrotaktilní stimulace jazyka je vhodnou symptomatickou léčbou pro pacienty s degenerativním onemocněním mozečku.